

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 92. Adversa Bullionii Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII „quoque sæculi ut vanas rideant. Quare
A. C. 1700. „inanem, Deoque, & hominibus exo-
 sam Sophisticen aliquando averfati,
 „auctore sancto *Hieronymo* in cap. 3.
 „*Michææ* Prophetæ, ad recta se confe-
 „rant: ut, qui prius populum blandimen-
 „tis decipiebant, postea vero annuntiando
 deterreant, & ad rectam revocent viam;
 & qui causa erroris fuerant, incipiant
 mederi vulneribus, quæ intulerunt, & esse
 occasio sanitatis.

§. XCII.

Adversa Bullionii Cardinalis fata.

Hode Hist. de Louis XIV. lib. 53. Vitæ Card. pag. 203. Mem. Hist. & Chron. Experiebatur hoc anno acerba nover-
 cantis fati incommoda Emanuel
 Theodosius Cardinalis Bullionius. Hic
 dudum Ludovici XIV. Franciæ Regis
 gratia potitus, ac pinquissimis Abbatis.
 aliisque amplissimis favoribus auctus
 erat, fortuna autem sensim vultum
 contrahente Regis gratia & benevo-
 lentia excidit; cum enim ejus Nepos
 Ludovicus Princeps Turrenius incio
 Rege in Hungaria contra Turcas mili-
 taret, ac propterea in Franciam re-
 verti prohiberetur, hac severitate nec-
 non Sedanensis Principatus jactura
 exacerbatus Cardinalis, incautius Regi
 obloqui cæperat, quo comperto Rex
 gravem offensionem, indignationemque ad-

adversus eum concepit, ac præprimis, Sæc. XVII.
 eidem, dum Leodiensem Episcopatum, A. C. 1700.
 cujus Ecclesiæ erat Præpositus, pren-
 sabat, significari jussit, ut omnem hu-
 jus Episcopatus spem missam faceret,
 caveretque, ne Fürstenbergii Cardina-
 lis electioni ullatenus obsisteret: Insi-
 mulabatur insuper a suis æmulis, quod
 cum Hispano Rege clandestina cude-
 ret consilia; quapropter Rex eidem
 carceris terrores, & pericula denun-
 tiari jussit, quibus tamen deprecante
 Jacobo II. Angliæ Rege exemptus erat.
 Adspirabat Bullionio benignior fortunæ
 aura, dum ipso præcipue impellente
 Cardinalis Ottobonus Gallis apprime
 addictus Romana Tiara honoratus
 erat; tum enim in Franciam reversus,
 tam ipse quam ejus propinqui in pristi-
 nam Regis benevolentiam recipiebantur,
 ac Bullionius Romam redux tanquam
 Franciæ Legatus hujus Regni negotia
 procurabat: nec diu tamen nova hæc
 fortuna firmo stetit vestigio; rursus enim
 stimulante æmulum invidia apud Re-
 gem accusabatur, quod mandati Regii
 limites prætergressus, Nepotem suum
 Alvernensem Abbatem ad Argentinen-
 sem Episcopatum promovere intentus,
Eligibilitatis ut vocant, *Breve pro Ro-*
 hanensi Abbate impetrare, remissius
 adlaborasset: Hæc accusatio refricuit
 recens

Sæc. XVII. recens obductam Regiæ indignationis
 A. C. 1700. cicatricem, tantumque apud Regem
 valuit, ut per Ludovicum Grimaldum
 Monaciensem Principem Bullionio in
 mandatis daret, quatenus nulla mora
 ad Cluniacensem suam Abbatiam Ro-
 ma excederet, quominus vero Bullio-
 nius Regio pareret mandato, obten-
 debat, Cardinalem Cibo sacri Collegii
 Decanum morti proximum esse, in
 urbe igitur sibi persistendum, ut mox
 eo defuncto hujus dignitatis possessio-
 nem accipere posset: Verum hac ex-
 cusatione in debitæ obedientiæ trans-
 gressionem versa, omnibus suis pro-
 ventibus, dignitatibus & honorum ti-
 tulis die undecima Septembris regio
 edicto exutus est. Nil tamen inde ter-
 ritus respondit, malle se tanquam pau-
 perem Cardinalem Romæ vivere, quam
 sese irati Regis arbitrio committere;
 nihilominus ab ipso summo Pontifice
 Regis mandato obtemperare, atque
 ad exilii sui locum emigrare jussus, ad
 Cluniacensem Abbatiam contendit, ubi
 aliquamdiu hærens ad varias Regni
 urbes proficiscendi veniam obtinuit,
 dummodo triginta leucis ab Aula &
 Parisiensi urbe abesset: Ast honorificæ
 captivitatis pertæsus, ex Francia pro-
 fugere constituit, ac die vigesima se-
 cunda Maij Atrebato in Belgium, ac
 inde

inde per Germaniam atque Italiam Romanam venit: Hujus fugæ fama Parisios delata, mox Parlamentum Regis jussu Cardinalem in jus vocavit, eumque læsæ Majestatis reum ac propterea in perpetuum Regno proscriptum, omnibusque suis bonis exutum declaravit, eoquod Regi inobediens e Regno ad Regis hostes transiisset, seque Principem liberum, nec Regi subjectum esse in suis literis ad eundem Atrebato datis professus esset: Insuper alio Parlamenti decreto magnificum illud Mausoleum, quod pro familiæ suæ Principibus in Cluniacensi Abbatia erreerat, destructum, soloque æquatum est. Hæc Regis severitas adeo summo Pontifici & Sacro Purpuratorum Collegio displicuit, ut Pontifex in publico Patrum Senatu Parlamenti edictum tanquam nullum irritumque declararet, datisque ad Regem literis, ac interminata anathematis poena illud a Parlamento revocari peteret. Reclamabat insuper Parisiis Nuntius Apostolicus contra Parlamenti sententiam, ejus factum approbante ipso Pontifice: tota tamen res in hisce minis stetit, ac Bullionius Romæ Pontificis patrocínio tutus, adversantis fortunæ ludibria usque ad obitus sui diem rara animi magnitudine elusit: Interposuit suas partes apud

Sæc. XVII.

A. C. 1700.

Sæc. XVII. apud Franciæ Regem Clemens XI. Pontifex, ejusque postulatis Ludovicus A. C. 1700. annuit, ac propterea Papa die septima Maij anno sequentis eidem datis literis grates rependit. Levior, minusque diuturna erat Regis indignatio contra Cardinalem Delphinum, Apostolicum Papæ Nuntium; cum enim hic Romam reversurus, Regiis Principibus honorifica salutatione valediceret, Rex, ut idem obsequii genus spuriis ejusdem prolibus præstaret, petebat, secus Regis alloquio privandus, Nuntius vero id præstare recusans, potius insalutato Rege ex Galliis Romam redire jussus est: Verum Ludovicus, qui neo-electi Pontificis mentem suis consiliis haud absonam fore sperabat, facile placatus, a suo petito desistit, ac Nuntium ad alloquium admisit.

§. XCIII.

Alderani Cibo Cardinalis obitus.

Eggs suppl.
Purp. Doct.
pag. 573.

Hunc annum vitæ suæ postremum habuit Alderanus Cibo Cardinalis ex pervetusta Massæ & Carrariæ Principum progenie ortus. Hic adolescens Clericali militiæ adscriptus & inculpatæ vitæ fama clarus ab Innocentio X. Papa Apostolici Palatii Præfectus, ac Ravennæ & postea Ferrariæ, atque Urbini